

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. II. Quomodo agendum sit Petitorio in loco rei sitæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61662)

fusè ostendit Zanger. *l. c. à n. 288.* & Ummius *disp. 4. ad process. judic. th. 3. n. 16.* Igitur si reus ibi, ubi res sitæ sunt, non degit, citabitur in subsidium juris; qui si contumax fuerit, patietur missionem in bonorum possessionem.

§. II.

Quomodo agendum sit Petitorio in loco rei sitæ.

SUMMARIUM.

207. *In loco rei sitæ agi Vindicatione potest.*
 208. *Confessoria vel Negatoria, Rescissoria, & Hypothecaria, quasi & Serviana.*
 209. *Nec non ad exhibendum.*
 210. *Petitione hereditatis.*
 211. *Et Judicio familia heriscunda, communi dividundo, & finium regundorum.*

207. Quoniam ratione rei dupliciter agi potest; vel ad ipsam proprietatem, vel ad possessionem: idcirco postquam in genere de actione reali in loco rei sitæ intentanda dixi, speciatim nunc exponere placet, quâ ratione tam petitorio quam possessorio iudicio ibi contendendum sit. Et quidem si possideo fundum hîc situm, & ejus dominium prætendat Titius, cum hîc agere rei vindicatione debere aut certè posse, constat ex *L. ult. C. ubi in rem act. & C. 3. ac fin. de For. comp.* Pari ratione si fideicommissum vel species legata petatur, non actione personali, sed rei vindicatione, hæc ibi intentari potest, ubi res legata existit. *L. m. C. ubi fideicom. peti oport. L. 38. §. si autem. & L. 52. §. 3. ff. de Judic. Gomez tom. 1. c. 12. n. ult. Molina de Just. tr. 2. disp. 195. n. 9. Donell. L. 17. c. 15. lit. B. & ibi Hillig. Zang. l. c. n. 269.*

208. Quòd si Titius ad suum fundum situm in territorio Palatino per meum fundum situm in territorio Bavarico prætendat iter, actum, jus ducendi aquam, pascendi &c. agitur confessoria

soriâ vel negatoriâ actione coram Iudice territorij Bavarici, ut pote in quo res, de qua contenditur, sita est. *cit. L. fin.* Idemque est, si illis actionibus agatur ob servitutes urbanorum prædiorum: exercendæ enim ibi sunt, ubi est prædium serviens, cum hoc sit, propter quod contenditur: quia etiam rerum incorporalium causâ actiones in rem proditæ sunt. §. *aque 2. Inst. de action. tot. tit. ff. si servit. pet. L. pen. §. 1. ff. si ususfr. pet.* Pariter actione rescissoriâ, & hypothecariâ, quæ creditoribus datur de pignore Prætorio, quod creditores desierunt possidere, & quod à debitore in fraudem ipsorum alienatum est, quasi Servianâ, & Servianâ, ibi agitur, ubi sunt res, propter quas hæ actiones intentantur: cum sint actiones in rem. §. *4. Inst. de action. tot. tit. ff. de public. in rem act. L. ult. C. ex quib. caus. major. L. pignoris 11. C. de pign. act. Castr. in cit. L. ult. n. 2. Panor. in C. ult. de For. com. n. 43. Socin. in C. sanè eod. n. 4. Barbof. l.c. à n. 8. Tiraq. L. 1. retract. §. 8. Gloss. 5. n. 9.* non tamen Pigneratitiâ, utpote quæ personalis est. *L. petenti. 27. ff. de pign. act. & L. fin. C. de distract. pignor.*

209. Quin etiam actione *ad exhibendum* agi potest in loco, ubi res mobilis sita est: eò quòd hæc actio rem sequitur, & propter rem quemcunque ejus possessorem. *L. 3. §. 3. L. 5. §. 2. & L. 15. prin. ff. ad exhibendum.* Et licet hæc actio dicatur *personalis cit. L. 3. §. 3.* est tamen in rem scripta, ut post Oldendorp. Wesenbec. Mynsing. ac alios docet Manzius *ad §. 31. Inst. de action. rubr. de act. ad exhibend. n. 15.* quia tamen si suâ origine personalis sit, datur tamen adversus quemvis possessorem, cum nihil aliud, quàm rem exhiberi petatur. At etiam personales actiones in rem scriptas intentari in loco rei sitæ posse, tradunt Castr. aliique modò citati. Addit Donellus *in §. 1. Inst. eod. n. 14.* non ideò hanc actionem dici *personalem*, quòd in personam detur, sed quòd personæ agentis cohæreat, sicut personale beneficium dicitur, quòd personæ cohæret, & servitus personalis, quæ adhæret personæ: quò sensu etiam vindicatio, quæ

quæ datur matri ad repetendas res donatas liberis ob ingratitude-
dinem, dicitur *personalis* L. 7. C. de revoc. donat.

210. Petitione hæreditatis agi posse non tantùm in loco
domicilij rei, sed etiam, ubi res hæreditariæ sitæ sunt, perspicuum
est ex L. un. C. ubi de hæred. ag. Quia tamen *petitio hæreditatis*,
ut dicitur L. 25. §. 18. ff. de petit. hæredit. et si in rem actio sit,
*habet præstationes quasdam personales, ut puta eorum, quæ à de-
bitõibus exacta sunt* (& soluta L. 31. in fin. ff. eod.) *item pretio-
rum*, quæ possessor ex rebus hæreditarijs venditis redegit: idcirco
dubitatur, an etiam ad hujusmodi personales præstationes, ut-
pote ad quas de se competit actio solùm personalis, agi possit in
loco, ubi res hæreditariæ sitæ sunt, cum ibi solùm concedatur
actio in rem. Responsio facilis est, si sequamur opinionem
Glossæ in rubr. ff. si cert. pet. & Alex. ibid. quam veriore & ma-
gis sustentabilem dicit Maranta in specul. p. 4. dist. 3. n. 61. peti-
tionem hæreditatis habere causam mixtam, seu esse tam in per-
sonam quàm in rem, eò quòd duobus constet, videlicet rebus
& præstationibus, quæ sunt personales. L. 7. & cit. L. 25. §. 18.
ff. de petit. hæredit. In causis autem seu negotijs mixtis ita re-
ceptum est communiter apud DD. in L. 2. ff. de V. O. ut dispositio
de uno simplici, quod est principale, procedat etiam de alte-
ro, ac proinde, quod de actione reali dicitur, eam esse proponen-
dam coram Judice, ubi res sita est, id ipsum locum habeat in actio-
ne personali mixta cum reali.

211. Quæ modò de petitione hæreditatis dicta sunt, pro-
cedunt pariter de judicio *familiæ herciscundæ, communi dividun-
do, & finium regundorum*. Mar. Socin. in C. 3. de For. comp. n. 6.
declar. 7. Roman. consil. 197. Tiraq. de retract. lign. §. 8. Gloss.
5. n. 9. Zanger. l. c. n. 295. quia licet origine in personam
sint, cum in ijs unus alteri quasi obligetur, mixtam tamen cau-
sam habere videntur. §. *quædam actiones. 20. Inst. de Action. & DD.*
ibi, hoc est, tam in personam sunt, quàm in rem. Quòd si de
confinibus prædiorum rusticorum, de quibus solis competit judici-

um finium regundorum L. 2. prin. & L. 4. §. fin. ff. finium. regundorum, agendum sit, & prædia non sint sub ejusdem Judicis jurisdictione, adeundi sunt Judices, in quorum confinibus illa sunt sita, ut ipsimet causam audiant, aut alijs committant. arg. C. 32. v. si verò de Sentent. excomm. & C. 11. de Offic. deleg. vel illorum Judicum ac territoriorum communis Superior. Gail. L. 1. obs. 32. à n. 3. cum Bald. ac alijs, excepto casu, quo prædia essent feudalia: quia tunc cognitio pro litis & litigantium diversitate pertineret ad Dominum Feudi vel Pares Curia. Quòd si quis etiam actionem quòd metùs causá, & noxalem mixtis annumeret, uti annumerant plurimi, idem de ipsis dicendum erit, videlicet in loco rei sitæ proponi posse. Si verò, quod tenent alijs, sint personales, sequitur, proponendas esse non in loco, ubi res metu extorta est, vel ubi servus aut animal invenitur, sed ubi cum quo agitur, domicilium habet; vel in loco delicti, si ibi deprehendatur. Mixtane autem an merè personales sint, decidendi hic locus non est.

§. III.

Quomodo Possessorio in loco rei sitæ agendum sit.

SUMMARIUM.

212. De possessione vel quasi agitur, ubi res sita est.
 213. Sive agatur de retinenda possessione.
 214. Sive de recuperanda.
 215. Sive de adipiscenda.

212. Rescripserunt Imp. L. un. C. ubi de possess. agi oport. Ubi aut vis facta dicitur aut momentaria possessio postulanda est, ibi loci Judicem adversus eum, qui possessionem turbavit, convenit judicare. Et L. un. C. ubi de heredit. agatur: illic, ubi res hereditarias esse proponis, hæredes in possessionem rerum hereditariarum mitti postulandum est. Ex quo Bald. Salicet. & DD. generale hoc axioma deducunt, ibi de possessione vel quasi agi posse, ubi res constituta est. Verùm quia *interdicta omnia*, li-